

[63. 14.]

VERSLAG.

Na kennisneming van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag betreffende het nevenvermeld wetsontwerp en van de daarin gebrachte wijzigingen heeft de Commissie van Rapporteurs het wenschelijk geacht ter voorbereiding van de openbare beraadslaging met de heeren Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Justitie in nader overleg te treden. Aan de daartoe door de tusschenkomst van den Voorzitter der Kamer tot hen gerichte uitnoodiging hebben de heeren Ministers met de meeste welwillendheid gevolg gegeven.

De vooraf aan de Regeering medegedeelde punten, waarop dat overleg betrekking had, en de uitkomsten, die het opleverde, worden hieronder kortelijk ter kennis van de Kamer gebracht, onder opmerking dat bij het stellen dezer punten de bedoeling geweest is niet om het gevoelen der Commissie uit te drukken, maar alleen om door bespreking en overleg de openbare beraadslaging zoo goed mogelijk voor te bereiden.

1°. Is het niet wenschelijk in art. 1 eene definitie van boter op te nemen, overeenkomende met die der Engelsche wet van 23 Augustus 1887, ten einde een waarborg te geven, dat onder den naam van boter alleen echte natuurboter, dat is boter, waaraan geen vreemde bestanddeelen, al zijn het geene vetten, zijn toegevoegd, verkocht worde?

De Regeering bleef ten aanzien van dit punt volharden bij het door haar in de Memoriën van Toelichting en van Antwoord ingenomen standpunt. Harerzijds werd opgemerkt, dat overneming der Engelsche definitie zou kunnen veroorzaken, dat natuurboter, waaraan vreemde bestanddeelen zijn toegevoegd, als margarine in den handel gebracht werd, iets, waartoe thans geen aanleiding bestaat, omdat het voordeliger zal zijn dergelijke verknoeiide boter onder den naam van boter aan de markt te brengen. Het bezwaar ware wellicht weg te nemen, indien dan ook van margarine eene definitie kon worden opgenomen en een derde rubriek voor min of meer zuivere surrogaten kon worden aangewezen, doch het werd ondoenlijk geacht een goede begripsomschrijving van margarine te geven.

2°. In art. 2 wordt o. a. verboden een surrogaat van boter te leveren, indien die waar niet als surrogaat of als margarine wordt aangeduid. Behoort niet bepaald te worden, wat in dit artikel en in artikel 5 onder levering moet worden verstaan, en is niet eene wijziging noodig, opdat vaststa, dat het genoemd verbod niet geldt voor surrogaten van boter, die verzonden worden naar het buitenland?

De Regeering gaf te kennen, dat ten aanzien van de woorden: *leveren* en *levering* toepasselijk is de definitie, voorkomende in artikel 667 van het Burgerlijk Wetboek.

Van de zijde der Commissie van Rapporteurs werd gewezen op de moeilijkheden, die bij vervoer van surrogaten van boter zouden kunnen ontstaan ten aanzien van de beslissing der vraag, wanneer de levering had plaats gehad. De rechter zal te beslissen hebben, of zij geschiedde op het oogenblik, dat de waar aan den expediteur is afgegeven of wel op het oogenblik, dat zij hare bestemming bereikt. Hier zou veel afhangen van de tusschen afzender en geadresseerde gesloten contracten, waarmee de rechterlijke macht niet bekend is.

De beide Ministers meenden, dat voor groote praktische moeilijkheden niet gevreesd behoefde te worden, doch verklaarden zich bereid nader te overwegen of tot wegneming der geopperde bezwaren eene definitie van het begrip van levering alsnog in het ontwerp kon worden opgenomen.

Voorts werd van de zijde der Regeering verklaard, dat het gewijzigd artikel ook toepasselijk is op levering van voor het buitenland bestemde surrogaten van boter. Bezwaar kon dit intusschen niet opleveren, aangezien het artikel enkel vordert, dat op de verpakking het woord surrogaat of margarine wordt geplaatst. Het woord margarine duidt het meestwaardige der surrogaten van boter aan, en met dat woord gemerkt, kunnen deze waren in het buitenland overal zonder bezwaar worden ingevoerd. Ging men bepalen, gelijk door sommige leden der Commissie van Rapporteurs werd voorgesteld, dat het artikel alleen betrekking heeft op levering in het binnenland, dan zou het tegenover het buitenland den schijn verkrijgen, alsof het den Nederlandschen wetgever alleen te doen ware om in Nederland gepleegd bedrog in den boterhandel te voorkomen en die schijn zou onze boter verdacht maken en daardoor op onze boterhandel een schadelijken invloed uitoefenen.

Door sommige leden van de Commissie van Rapporteurs, die tegen bepalingen omtrent levering in het buitenland gestemd waren, omdat zij vreesden, dat daaruit groote gevaren voor de kunstboterindustrie zouden voortvloeien, werd naar aanleiding van deze verklaringen der Regeering opgemerkt, dat de bepaling omtrent levering blijkens de Memorie van Antwoord in het artikel is opgenomen, met het oog op hen, die aan de huizen der particulieren hunne boter rondventen, maar dat het thans gebleken was, dat zij eene veel verdere en naar het inzien dezer leden bedenkelijke strekking heeft.

3°. Volgens art. 2 mag het woord: *surrogaat* of *margarine* bij gebreke van verpakking op de waar zelve geplaatst worden. Zal het, als zoodanige aanwijzing geoorloofd is, niet zeer moeilijk zijn om, bepaaldelijk bij verkoop in winkels, de handhaving van het verbod te verzekeren? Is het niet beter altijd verpakking verplichtend te stellen?

Van de zijde der Regeering werd opgemerkt, dat de kunstboter in den kleinhandel veelal bij stukken wordt verkocht. Schreef men voor, dat die stukken steeds van eene verpakking voorzien moeten worden, dan zou dit voor den kleinhandel eene belemmering zijn, terwijl zoodanig voorschrift daarenboven de handhaving niet beter zou verzekeren dan de bepaling, dat het surrogaat zelf gemerkt moet zijn.

4°. In de artt. 2 en 5 wordt gesproken van *openbare verkoopplaatsen*. Is die uitdrukking duidelijk en ruim genoeg? Zal het gebruik daarvan geene moeilijkheden opleveren voor de toepassing der verbodsbepalingen bij verkoop in winkels en ingeval de boter of het surrogaat daarvan met karren aan de huizen der consumenten wordt gebracht en afgeleverd?

Van de zijde der Regeering werd verklaard, dat het met het oog op de bestaande jurisprudentie niet twijfelachtig is of onder de uitdrukking *openbare verkoopplaatsen* zijn ook winkels begrepen. Bij verkoop van boter of surrogaten daarvan, die met karren aan de huizen der consumenten worden gebracht en afgeleverd, is er zeker van openbare verkoopplaats geen sprake, maar wordt de wet daarbij overtreden, dan kunnen de bepalingen van de artt. 2 en 5 omtrent levering toegepast worden.

De Commissie van Rapporteurs acht het wenschelijk in het wetsontwerp uit te drukken, dat onder openbare verkoopplaatsen bedoeld zijn alle openbare plaatsen, bestemd of gebezigd tot verkoop van boter of surrogaten daarvan.

5°. In art. 4 wordt de burgemeester bevoegd verklaard schriftelijken last te geven tot het binnentreden van woningen, die toegang geven tot openbare verkoopplaatsen. Is het niet wenschelijk dezelfde bevoegdheid tevens aan den kantonrechter toe te kennen?

De Regeering verklaarde zich bereid in het artikel ook den kantonrechter te vermelden.

6°. In het laatste lid van art. 5 wordt gezegd, dat voor het monster eene vergoeding kan worden geëischt overeen-

komstig de marktwaarde daarvan. Is het noodig het uitkeeren van vergoeding afhankelijk te stellen van eenige vordering, aan de indiening waarvan formaliteiten van administratieve aard verboden zullen zijn, en verdient het niet de voorkeur het uitkeeren eener vergoeding imperatief voor te schrijven, en wel onmiddellijk door hem, die het monster neemt, te doen betalen?

De Regeering verklaarde zich bereid het laatste lid te doen luiden als volgt: Voor het monster wordt, wanneer daartoe het verlangen te kennen wordt gegeven aan den ambtenaar, die het monster neemt, de marktwaarde vergoed.

7°. Art. 5 zegt, dat de ambtenaren, in art. 3 bedoeld, niet bevoegd zijn monsters te nemen, wanneer de op boter gelijkende waren als surrogaten van boter zijn aangeduid *op de in art. 2 voorgeschreven wijze*. Moet hier niet ook naar het in dat artikel vermeld besluit verwezen worden?

De Regeering gaf de toezegging dat het artikel zou worden gewijzigd ten einde de bedoelde woorden te vervangen door: *op de in of krachtens art. 2 voorgeschreven wijze*.

8°. In art. 7 wordt eerst van geldboete, dan van hechtenis melding gemaakt. In het Strafwetboek wordt de zwaarste straf steeds het eerst genoemd, en gaat de vermelding van hechtenis steeds aan die van boete vooraf. Is het niet wenschelijk hier dezelfde volgorde te volgen?

De Regeering beaamde de wenschelijkheid dezer wijziging.

De Commissie van Rapporteurs is van oordeel, dat de openbare beraadslaging door de gewisselde schrifturen en het gepleegd overleg genoegzaam is voorbereid.

Aldus vastgesteld den 9den April 1889.

VERMEULEN.

VIRULY VERBRUGGE.

DE SAVORNIN LOHMAN.

HUBER.

MEES.